

SZERKESZTŐI IRODA

Magyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Éves évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. Egy hónapra . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Legyenek mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy [] centimetryi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Gr. Apponyi Erdélyben.

A miskolci zászlóbontást nyoma követi a kolozsvári. Ugy ott, mint
itt, maga Apponyi gróf, a nemzeti
párt vezére ragadja fel a zászlót
s csatába a küzdő sereget. An-
nak fényes beszédnek, mely a gróf
Miskolcra elhangzott — két-
hét napig folytatólagos lesz az, me-
ly ugyan a legközelebbi vasárnapon
Kolozsvárt fog elmondani.

Bár nem tartozunk az Apponyi
vezérlete alatt álló politikai párt-
tal, bár politikai elvi ellentétek vá-
tanak el úgy a párt, mint vezéré-
ről — de tekintve azt a nagy czélt,
amely a nemzeti párt — most az ál-
lami választások küszöbén — ha-
lál egymagára, s a hol szükség a
költségek ellenzékével való ad hoc
szövetség útján a kormány és párt-
ellen való küzdelembe hívja
a nemzetet — mi a magunk részé-
ről is késő örömet üdvözlünk Ap-
ponyi grófot, az erdélyi részek vezér-
ében Kolozsvárt.

Üdvözljük, mint a választások
előjele velünk egy célra törekvő had-
sereg fővezérét, mint a fegyverbarát-
ság megteremtőjét.

Üdvözljük annál bensőbb örö-
mel, mennél jobban meggyőződve va-
nunk a felől, hogy a fegyverbarátság,
amely a nemzeti párt és az Ugron
vezérlete alatt szervezkedett
országos 48-as párt a választások
előjele kötnék — mindkét párthoz
tartozó választópolgárok és a nemzet
előjele felett aggódó hazafiak részéről
szentesítve lesz.

Apponyi gróf, s a vezérlete alatt
álló politikai párt a mienktől java
sokban elvált politikai elvekért küzd
a parlamentben.

Amde mikor arról van szó, hogy
a nemzet lelkiismeretét elfojtani és
szellemi lenyűgözni törekvő sza-
badalmi párt és kormány hatalmának
megtorlására egyesítsük az erőinket;
mikor nem tekintünk az általános
szavak és eszközök külön féle-
lmeire, s csak azt nézzük, hogy a
kormányhatalom ellen küzdő pártok
szövetkezésében vannak-e meg a győ-
zelem és a siker feltételei, avagy a
kormány szövetség megkötése nélkül
is elérhető.

És e tekintetben joggal utal-
hatunk arra, hogy a politikai közviszo-

nyok alakulása feltétlenül megköveteli
a kormány ellen küzdő seregek szö-
vetségét.

Csak a napokban történt, hogy a
kormány három erdélyi részi főispánt
tett el láb alól, s helyettesített olya-
nokkal, a kiknek működésétől a vá-
lasztások idején több sikert vár. Ez
egyenest arra mutat, hogy a kormány
a legmesszebb menő övintézkedéseket
teszi meg arra, hogy a választások
esélyei ellen biztosítsa magát. A kor-
mány az új főispánokat éppen ama me-
gyékbe állította be, a melyekben az
ellenzéki szellem jelentékenyebb fel-
pezsdüléséről tarthatott.

Ez a heves előkészület arra mutat,
hogy a kormány nemcsak megtartani
akarja eddigi pozícióit az erdélyi vá-
lasztókerületekben, hanem a mennyire
a hatalommal való visszaélés mellett
lehetővé válik, még az ellenzéki ker-
ületekben is új pozíciókat biztosítson
magának.

Mindenki előtt érthetővé válik, ha
a kormánynak e nagyarányu harcra
készülődésével szemben az ellenzéki
pártok az egymással való szövetség-
ben keresik a kormány és pártjával
megvívandó küzdelem sikerének bizto-
sítékait.

A szövetség célja az, hogy a
a kormány és pártjának nem csak el-
hatalmasodása megakadályoztassék, ha-
nem az, hogy ereje megtöressék, a hol
lehet a pártok seregeinek külön felvo-
nulása, s ahol szükséges a seregeknek
egy zászló körül való csoportosítása
mellett.

Anélkül, hogy a szövetségbe lépett
pártok bármit is feladnának politikai
elveikből; anélkül hogy akár céljaik,
akár eszközeikben egymás javára elő-
nyöket helyeznének kiállításba, vagy
pedig, hogy a szövetségért más poli-
tikai ellenértéket nyujtanának egy-
másnak, mint a kormányhatalom
megerőltetésének közös szükségét,
az országos 48-as és a nemzeti párt
csak a közösen érzett politikai szü-
kség előtt hajolnak meg, ha fegyver-
barátságba lépnek, s egyesült erővel s
közös vezérlet alatt vívják az elha-
tározó küzdelmet.

Az a cél, mely e barátságot lét-
rehozta a nemzet független érzelmű
polgárai előtt teljesen indokolja a po-
litikai helyzet által megkövetelt eme
szövetkezés szükségét. Hogy aztán a
küzdelem hevében — mely kerületben

a szövetséges pártok melyikének jelölt-
je mellett küzdjön a szövetséges sereg
— az a vezérkar belátásától függ.

A hol a 48-as pártnak alakul
többsége ott együttesen ennek jelöltje
mellett fog küzdeni a két párt és vi-
szont.

A jelen választások öt következő
évre fogják eldönteni a nemzet sorsát.

Ha ismét többségre jut a kor-
mánypárt, a következő öt éven át a
nemzeti érdekek éppen olyan bitango-
lásnak lesznek kitéve, mint a minöben
eddig a kormány és pártja részesítet-
ték. Ugyanazon sorvasztó politikának
szereznek érvényt a hatalom birtoká-
ban levő politikai kufárok, mint a
mely politika mellett eddig alázták
meg a nemzet tekintélyét, hurcolták
meg becsületét, alkudták el igaz jo-
gait s fojtogatták a lelkiismeretét.

A nemzeti és 48-as párt szövet-
kezése azért történik, hogy a nemzet
erkölcsi és anyagi javainak eme lel-
ketlen pazarlása valahára véget érjen.

Azért történik, hogy valahára a
nemzeti öntudat felébresztessék, s a
zaibadt tagokba új erő oltassék. Azért
történik, hogy valahára a nemzet lá-
bairol levétessenek ama lánczok, me-
lyeket a szabadelvű párt és kormánya
rakott rá, hogy szabad járását lehet-
lenné tegye. Azért történik, hogy va-
lahára véget érjen az az áldatlan ál-
lapot, a melyben a hatalom parancs-
szava és leketlensége ránczítálgon a
nemzet jogaira, s annyit alkudják le
belőle, a mennyit a hatalmi érdek szol-
gálatá parancsol. Azért történik, hogy
valahára tette ébredjen a nemzet min-
den igaz fia, s kiütze az Ur templo-
mából azokat a kufárokat, akik csak
a jogelakulásban mesterek, s a kik a
hatalomért, s a tölté várható elő-
nyöért koczákra tesszik a nemzet be-
csületét, s megtiporják nemzeti büsz-
keségünket.

És mert mi ilyennek látjuk a po-
litikai helyzetet, s mert e nehéz sor-
ból való kibontakozásnak egyes eszközét
ismerjük: a hatalmon lévő párt
és kormány erejének megtö-
rését, készséggel járunk hozzá a
fegyverbarátságokhoz. Teljes okunk van
nagy eredményeket várni ettől a párt-
szövetkezéstől, s mert ez eredmények
a nemzet igaz és feltett érdekeivel
függnek össze, s mert előttünk csakis
ez érdekeknek önzetlen szolgálata lát-
szik a politikai becsülettel összeférhe-

tőnek, készséggel megyünk a harcra.
És mert megbizunk a fegyverbarátság
önzételenségében, készséggel üdvözöl-
jük Apponyi grófot Kolozsvár falai
között.

Pártélet.

A nagyenyedi kerületben Dárday
Sándor kormánypárti végleg eljártotta kis
játékát. Még csak jelölésről sincs szó. Lent
járt vacsorált, ebédelt futott ide, futott oda, de a
jelölésre nem tudta vinni ügyét. Igen nagyon
elszóltotta magát midőn azt állította a par-
lamentben, hogy N. Enyed pusztulását a Kos-
uth politikája okozta. Végelegesen pedig az-
zal tette be az ajtót, hogy az államcsúszó ja-
vaslatnak darab ideig előadója volt. A Dár-
day helyére Zeyk Dániel akart konku-
rálni, hogy így aztán az alvinczi kerületet
átadhassa a Kolozson nem jelölt Zeyk Ká-
rolynak. Ugyde e közben mint a bomba
ütött be az a hír, hogy az enyedi kerület-
ben hajlandó jelöltséget vállalni az ellenzéki
gr. Bethlen Bálint. Ez a hír depimá-
lólág hatott a Zeyk tervére. Később kiült,
hogy a hír valóság. Gr. Bethlen Bálintot az
irányadó férfiak közül többen fölkérték,
s a jelöltség elfogadását helyezte kiállításba.
Formai jelölés ugyan még nem történt, de
az enyedi kerület választóinak igen nagy
többsége már is a gr. Bethlen Bálint nevét
élteti.

A gyalui kerületben gr. Ester-
házy Kálmán kormánypárti eljettnek te-
kinthető. Még eddigi hívei sem tudják meg-
bocsátani, hogy az államcsúszás mellett szava-
zott. Ohajtának tehát más kormánypárti ha-
tározott municipális programmal; de ilyen
nem léteben inkább visszavonulnak minden ak-
cióitól, mint hogy egy államcsúszást válasszanak
meg. Az ellenzék táborában sűrűn és lelkesen,
emlegetik a Szacsay Sándor nevét, ki,
ha arra határozza magát, hogy jelöltséget
vállaljon, számba vehető ellenjelölt hiányában
könnyen győz.

Az oklándi kerületben a Bartha
Miklós helyébe Benedek Elek ellen-
zéki a jelölt, ki — kötelességeinek buzgó
teljesítésével és a néppel való személyes
érintkezéssel nagy mértékben megnyerte a
választók bizalmát. Ellenjelöltje a kormány-
párt részéről ifj. Dániel Gábor lesz, kinek
megválasztása mostani kerületében az udvar-
helyiben, abszolút lehetetlenség. Mindkét fél
erős. Egyik a hatóság támogatásánál, másik
saját népszerűségénél fogva.

Politikai hírek.

Az országgyűlés feloszlatása. A képi-
selőház csütörtöki ülése alatt szárnyra kelt
az az érdekes hír, hogy a kormány ja-
nuár hónapban fel akarja oszlatni a
az országgyűlést. A kormánypárti ko-
rifeusok sem tagadták, hogy van valami do-
logban sőt volt, aki azt állította, hogy egészen
illetékes forrásból vette erre vonatkozó ér-
tesztülést. Mindenestre komoly eshetőségek
közé tartozik ez idő szerint az országgyűlés
feloszlatása a jövő évnek legelején. Megerő-
síteni látszik az erre vonatkozólag szállongó
hírt a kereskedelmi szerződés tárgyalásának
lázás siettetése is. Az idő előtti feloszlatás fő
oka gyanánt kormánypárti körökben az el-
lenzék által országsszerte megin-
ditott választási agitációt emle-
getik.

Az orsz. 48-as párt csütörtökön este
7 órakor értekezletet tartott, melyen Ugron
Gábor bemutatta a párthoz érkezett üdvözlő
táviratokat. Ilyen táviratokat érkeztek a ke-
reszturi választókerületből, a csikmegyei el-
lenzék végrehajtó bizottságától, Szőlősi G.
Lajos a mezőtúri új egyes elnökétől, a me-
zőtúri alsórézi polg. örv. társulat részéről, a
mezőtúri népkörből, valamint magánosok ré-
széről, a kik mind lelkes hangon üdvözlök a
48-as pártot a manifestum közzétételé al-
kalmából. Ez üdvözlések után az értekezlet
beható tanácskozás tárgyává tette az ameri-
kai sertés-hustermékek behozatala tárgyá-
ban kibocsátott miniszteri rendeletet és el-
határozta, hogy e tárgyban a miniszterhez
interpelláció megtételével Ugron Gábor
bizott meg. A csongrád megyei állapotok
tárgyában Komjáthy Béla fog a belügy-
miniszterhez interpellációt intézni.

A t. Ház.

Bpest decz. 11.

Báró Fejérváry Géza honvédelmi mi-
nister urnak mindig sikerül igatott jelenet-
eket föidezni a képviselőházban. Ma is, mi-
dön a „Katonai Lapok” ügyében választott
Beöthy Ákosnak, heves jelenetek ismétlődtek.
A honvédelmi miniszter indoklása, mellyel
eljárását megmagyarázni akarta, visszatér-
szent szült az ellenzéken, s midőn a közbe-
szólásokra a honvédelmi miniszter ur szen-
vedélyesen jelenté ki, hogy a „Katonai szak-
lapok”, olvasását is beültaná, ha ennek szü-
kségét látta, — valóságos vihart idezett föl
az ellenzéken. Heves szóváltások folytak le
Ugron és a miniszter között is. S e heves
jelenetek a kormánypárt részéről is ismét-
lődni akartak, midőn a többségnek egy része

AZ „ELLENZÉK TÁRCZAJA”.

1891. december 12.

Az élvezés művészete.

Nem mindenki, akinek pénze van, ért
az élvezés művészetéhez, míg viszont akad-
nak olyanok, akik még csak a póstatakarék-
gyűjtés se küldhetnének kamatoztatás vé-
gét fölösleget, de azért megvan a finom
érzék az iránt, miként kell élvezni. És
gyakran nem következik, hogy az élvezés
művészete e mestereinek a jelenben azért
nincs meg kamatoztatniuk, mert, amíg mű-
vészetüket elsajátították, addig a drága is-
kolában vagyonuk nyakára hágtak. Mert,
ha mindennek, ami élvezhető, de még an-
ak is, ami élvezhetetlen, megvan a maga
értéke a világon, gyakori az eset, hogy
magyar emberek jobban, nemesebben él-
nek, mint a gazdagok, kik azt hiszik,
hogy minden élvezet megvásárolható és szór-
ni látszik az ezért a pénz, de igen gyakran anél-
kül, hogy valóban élveznének.

Minden élvezet szórakozás, még pedig
különböző szórakozás, de nagysága mindig az
érett, vagy élvezni akaró individualitásától
függ. A valódi műveltség, a szellemi előke-
szültség természetesen finyábbá tesz minket
az élvezetek iránt, ezek közül a finomab-
bakat, a nemesebbeket válogatjuk. De az
az nem függ a műveltségtől, ha valaki az
élmények iránt blazírttá lesz, mert nemcsak
hajlandósága, de módja is volt hozzá, hogy
jókat élvezzen.

Merem állítani, hogy, akik megcsömö-
röltek az élvezetektől, azok az élvezés mű-
vészetéhez nem értettek soha. Mert az él-
vezés művészete ép abban áll, hogy az élve-
zeteket mindig csak oly adagban áhítjuk,
amíg az élvezet marad. Egy-két pohár bor
jól eshetik, de ha literszámra öntjük ma-
gunkba: ebben már olyan abnormitás nyil-
vánul, aminek semmi köze a finom, a nemes
élvezethez. A valódi élvezet után az ember
sohase érezhet csömört.

Én azt hiszem, hogy az, aki valóban
művelt, juthat ugyan helyzetekbe, amikor
unatkozásra van kárhoztatva, így pl., ha a
magyar tudományos akadémia egynemely
szakosztályi felolvasó gyűlését végig kell hal-
gatnia, de máskülönbösen műveltsége őt az unat-
kozástól teljesen megóvjá.

Valódi műveltség legszebb jelétl tekin-
tem, ha valaki a munkában leli állandó győ-
nyörtségét. A rendszeres munkában, melyet
abból a kötelességszorgból folytatunk, hogy a
társadalomnak hasznos tagjai legyünk.

Az a folytonos alkotási vágy mely ben-
nünk él, s melyet hivatásunk körében ki-
elégítettünk, ha bármely szerény munkással
is, olyan élvezet ez, melyet nem pótolhat
semmi. Ebben az alkotási vágyban látjuk a
különbséget az ember és állat között legin-
kább, ez a vágy az, mely az embert a min-
denek alkotó Istenhez hasonlóbbá az ő kép-
másával teszi.

A körülmények szabják meg kinek-
nek a működése terét s néha nem éppen
a legkedvezőbbben. Nem egy nagytrú el-
mére bilincseit tesz az élet, dolgoznia kell

oly körben, amely az ő képzettsége és képes-
sége alatt áll, de kötelességtudás, mely el-
végre is első sorban abból áll, hogy az adott
körülmények között tisztességgel megéljünk,
még az ily munkásságot is élvezetessé teszi,
mert kötelességünk, hogy örömtünkre tá-
maszkodva tisztességesen megéljünk, s a
kötelesség teljesítése: élvezet. S az minden
igazán művelt emberre nézve.

Hiszen látjuk a társadalom legmagasabb
polczain álló születésre és vagyonra nézve
legelőkelőbbeknél is, hogy a kötelességtel-
jesítés legfőbb életelvük. Állásuk hozza ma-
gával, hogy a katonai pályán működnek,
azon a pályán, mely a kötelességteljesítést a
legnagyobb szigorral megköveteli.

És hány ember van, gazdag is, sze-
gény is, akik a kötelességteljesítés alól föl-
mentve érzik magukat, s egy rendszertelen
életet folytatnak, melyben soha föl nem le-
lik az igazi megelégedést, mert soha se tud-
ják meg hogy milyen élvezet a rendszeres,
tisztességes munka, mely folytonos szór-
akoztatónk az életben, a legnagyobb áldás re-
ánk nézve.

De általában nem a munkát szokás él-
vezetnek tekinteni, hanem azokat a szór-
akozásokat, amelyek a munkás élet közben
kellemes pihentetől szolgálnak nekünk, s
unalomozól azoknak, akik a dolgot nem
kedvelik.

Megjegyeztem, hogy a valóban művelt
ember alapjában sohasem unatkozhatik. Az
élvezés művészetéhez annyira ért, hogy, ami-
kor rendes teendőit elvégezte, körülményei-
hez képest mindig talál módot arra, hogy

szórakozzék, hogy élvezzen. Rá nézve élvez-
zet az, ha a kötelességteljesítésében eltöltött
nap után szívroga gyűjtva, — ha ez a szí-
var mindjárt nincs is ezüst papírba gön-
gyölve, csak egyszerű „ötös”. — sétára in-
dul, s a szabadban való járás, a künn nyüz-
sóg élvezet az, mely fölséges élvezet, ha egy
jó könyvet olvashat, s hogy ezt tehessük, az
nemcsak egy nagy városban, de még a leg-
felreestőbb faluban se tartózik az elérhetetlen,
s a drága vágyak közé. Egy művelt ember
sohasem unatkozhatik, mert van egy igen
benső barátja, aki folyton szórakoztatja sa-
ját maga.

Neki kéjt szerez a gondolkodás megfi-
gyelése az emberekről, viszonyokról, nézetei,
filozófiája, ha nem is közli ezeket senkivel,
pusztán önmagával.

Ha bármily szerény is a hely, melyet a
társadalomban elfoglal, nem lehet ez any-
nyira elrejtve, hogy a világ folyását innét
figyelemmel ne kísérhetné. Be fogja látni,
hogy bizony sok dolog nincs úgy jól, ahogy
most van de sohase lesz a világ hibái miatt a
tulság, a betegségek elégedetlen, mert tudja
hogy pusztán ez az elégedetlenség a dolgok
menetén egyáltalán nem változtat. S ebben a
figyelésben, ebben a folytonos élénkségekben,
folytonos alakulásban örökök és örökkévaló-
tozatos forrongásban kell hogy élvezetét
lelje, mint szemlélő, s mint egy bármily
csékely pontja is ennek a forrongó minden-
ségnek, mely élvezetet az, akiben nincsen
meg az értelmi előkelőség — semmi-
lyen pénzösszeget meg nem szerezhet ma-
gának.

Az élvezés művészetéről kíváncsán sző-
lani, de látszólag elértem a témától. Csakis
látszólag. Mert a munkát a legnagyobb élvez-
zetnek tartom s aki ebben gyönyörűt leli,
az a szó ideálisabb értelmében az élvezés mű-
vészetét sajátjának mondhatja. S aki a gon-
dolkozással szórakozást lel s kell, hogy
leljen, ha igazán művelt, — akinek győ-
nyört okoz a gondolkodás kéje: nem érte
az az élvezés művészetéhez? Egy jó könyv
olvasása, egy képzőművészeti remekmű szem-
lélése, ha csak fényképekben, vagy metszett
ben való másolatban is oly élvezetet szerez-
neki, melyet az, akiben nincsen meg az ér-
telmi előkelőség, semmilyen „pénzösszeget meg
nem szerezhet magának.”

S aki a valódi műveltség azon ideális
magaslatán áll, mely a munkában állandó
gyönyörűségét leli és szórakozásaiban neme-
sebb felfogás vezérli: az nem is keresi az
utczán, a bukottak körében a nőt, hogy hozzá
ideiglenes „szerelemmel” közeledjék, annak
szívét egy édes, egy állandó vágy tölti be
hogy küzdelmeivel egy családi élet boldog
alapját megvehesse, s ha ezt eléri, csak an-
nál nagyobb kedvvel küzd, s nincs a világ-
nak az a megvásárolható élvezete, mely csak
megközelíthető az azt a boldogságot, melyet
egy munkában eltöltött nap után a családi
körünkbe való vissatérés szerez.

Bizonyára akadnak, akik az élvezés mű-
vészetétől mást vártak. Pl. azt, hogy kell
praktikusan kevesebb pénzzel sok élvezetet
szerezni. Mik az élvezés fortélyai pl. utazás
közben, mennyivel praktikusabb pl. a ven-
dégloben, ha jól akarunk élekezni, a pincozér-

nem akarta megengedni Bolgár Ferencnek hogy személyes megtámadás ügyében nyilatkozhassék. Ennek a keletkező viharának az elnök tapintatos és korrekt eljárása vette elejét. Bolgár szólhatott és nyugodt tapintatos előadása az egész háznak imponált.

Nagyon sikerült volt Beüthy Ákos kommentárja is, melyel a honvédelmi miniszter választás kísérte a kimutatta, hogy az mily súlyosan kompromittálja a honvéd tisztikart, midőn kérdésessé teszi, hogy a honvéd tisztikar maga nem tudná megítélni, hogy mit olvashat, mit nem? Beüthy Ákos a miniszter választás nem vette tudomásul. A többség azonban tudomásul vette.

Ezután Komjáthy Béla terjeszté be interpellációját a szentesi polgármester választásánál történt visszaélés ügyében s ez interpellációt nemcsak erős érvekkel indokolta, hanem kiválóan érdekes és korszerű rajzot nyújtott a mai közigazgatás szelleméről. Komjáthy Béla beszéde nagy hatást keltett az ellenzéken.

Ugron Gábor beszéde.

Ugron Gábor, midőn kecskeméti választói fáklyaszénével tisztelték meg, — dr. Kovács Pál jogakadémiai tanár üdvözlő beszédére gyönyörű választ adott. Ugron Gábor beszédéből tegnap csak egy töredéket közlhetünk, de ma lapunk egy kecskeméti barátja azt egész terjedelmében beküldte hozzánk. A szép beszédet most egész terjedelmében mutatjuk be olvasóinknak a tegnap is közölt részlettel együtt.

Ugron válsága így hangzik: Tisztelt polgártársaim!

Az a tűz, az a világosság, melyet benem az önk szónoka felismert, nem az én érdemem, hanem az én uram, teremtem ajándéka, a ki szívemet csordultig töltötte érzélemmel, agyamat benépesítette gondolatokkal. Annyszor találkoztam az isteni gondviselés különös kegyelmével, hogy az Ur kezében eszköznek, gyöngye eszköznek érzem magamat, a ki elkiáltott, hogy legyen fenséges akaratának szolgálója. A hazaszeretet melege, a gondolat világossága mind mind azt sugall nekem, hogy egy igaz elv, egy isteni hit van, melyet minden ember örök vágyként érez, melyet a történelem, mint idők időinek eredményét tanítja: a ki van, joga van a létezés és létének feltételéhez, az önálló egyéniséghez és a szabad fejlődéshez így nemzetiségnek is joga van az önállósághoz és szabadsághoz.

Ezért egy lobogót bontottunk ki, melyen e szám van felírva: 1848. Azt jelenti 1848 kifelé, hogy az elnyomott, a majdnem elfeledett magyar nemzet 1848-ban újból elfoglalta helyét az európai civilizált nemzetek sorában, mint államalkotó, mint politikai tényező. És jelenti azt befelé, hogy Magyarországon ez évben omlott össze a középkor, a kiváltságos kasztok rendi alkotmánya, és ez évben ígatta nemzetünk törvénykönyvébe a világot megtermékenyítő jogegyenlőséget, szabadságelvét, elfogadván a népképviselők alapuló parlamentet és a felelős kormányrendszert, ezáltal milliókra menő jobbágyból alkotván egy erős és erőfeszítésre képes nemzetet. És jelenti 1848 a magyar demokrácia megszületését, midőn nem azt hirdette,

nek már előre jó borralalót adni, hogy ezáltal hozzánk való jóhajlandóságát megszerezzük: de, mivel jelenleg az utasának ugy sincsen idenye: az élvezés művészetéről ily irányban majd máskor elmélkedhetünk, ezuttal beérve azzal, hogy azt az élvezetet dícsőítettük, melyet mindenki megszerezhet magának a legkönnyebben, melyben művész lehet, azt az élvezetet, mely a legistisztelesebb s mely folytonosan a miénk lehet: a becsület, a rendszeres munkát.

Keserű pohár.

ANGOL REGÉNY.

A DÓRA szerzőjéről.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

XVII.

(Folytatás.)

(36)

— Dacre kedves öcsém — kiáltja élesen, s előbbi gyanúsításáról teljesen megfeledkezve, nagy barna kezét részvétellel s a régi barátságos mozdulattal teszi az ifjú vállára. —

Várjon egy kicsit, vagy engedje, hogy mi találjuk ki a többit — ugy-e, hogy a szegény Maud nagyobb adagot vett be az ő borzasztó chlorális orvosságából és reggel halva talált.

Henry erősen megrázkodik, s az öreg ur barátságos érintésétől csendesen de határozottan visszahúzódik.

— Várok! — mondja szintelen ajkainak fájdalmas remegésével. — Önök még nem hallottak mindent. — Mélyen elaludtam, és azt hiszem, hogy néhány óráig tartott ez a csodás álom, mert midőn felébredtem, látottam, s Hunt Abigail állott előttem, és

mint a francia forradalom, a rangok, jogok eltöröltetnek és minden lefelé legyen egyenlő, hanem törvénybe írta, hogy a milliók az alkotmány falai közé bevezettetnek és a szolgák a nemesség jogainak birtokába lépnek, hogy mindent felemelve felfelé legyen meg az egyenlőség színvonala. Nem rombol és lealáz a magyar demokrácia, hanem nemesség, nagyság tesz és ezt szépen és bölcsen így proklamálta: 1848, s nekünk jutott a feladat, beváltani ezen ígéretet, ezért programunk ma is 1848.

Nem új elv, Nem új program ez, hisz 43 év óta világga bocsátotta nemzetünk és törvénykönyvében bírja is a 48-as alkotmányt. A 48-as párt sem új, hisz ezt hirdette minden igaz magyar 1867-ig. Ez időtől van egy tényleg létező magyar alkotmány: a 67-iki kiegyezés és van a szívekbe, a vágyakba, a történelembe, a nemzeti fejlődés rendjébe írt 48-as alkotmány, mely szerint hazánk önálló hadüggyel, pénzüggyel, életműködése minden szervével bír. A 67-iki alkotmányt megváltoztatni és a 48-iknak elveit intézményekben szervezni feladata a 48-as pártnak, mely párt különváltan a függetlenségi párttól kilencz évig egész 1884-ig élt, és működött s ha nem volt ezen külön működés bűn Irányi Dániel részéről, miért lenne az a mi részünkről? Hisz nem az elvben van köztünk a különbség, hanem az eljárásban, az utak megválasztásában, mire huszonötvi harcok és kevés eredménye intett és kényszerített.

Mi azt mondjuk, nem elég az elvet vallani, hanem azt valóítani is kell. Nagy feladatok sok és megeléző munkákat, átalakításokat, javításokat feltételeznek, hogy a mai állapothoz képest megvalósíthatók legyenek, el kell szánni magunkat, hogy az egész feladat követelése mellett a szükséges előkészítő munkákat mi indítványozzuk, követeljük, keresztülvigyük, különben soha elveink egészének valóításához közelebb nem jutunk.

Szántanunk kell többször, vetnünk kell, ha aratni akarunk, és ha gabonánk van, azt őrölnünk, dagasztanunk, sütnünk kell, amíg kenyérünket asztalunkra tehetjük. Önöknek gyümölcskertjeiben sem érik minden fa egy napon, hanem különböző időben, és akkor és azt szedik be, amely megért, és nem mondják, hogy „egész kertem fűt szedem le egyszerre, vagy hozzá sem nyulok! Így a nemzeti élet termő földjében is egyik kérdés fájja hamarabb hoz érett gyümölcsöt, a másik később, tehát az okosság az, hogy a mit nemzetünk számára biztosíthatunk, fedél alá rakhassuk azonnal, vigyük keresztül magunk is és ne várjuk, hogy ellenségeink elvégezzék azon munkát, mely elveinknek hozta meg az érett gyümölcsöket.

Mi azt tartjuk, hogy egy várat látnunk, melyet bevonnunk kell nemzetünk érdekében, nem habozunk, hanem a 25 év óta kitaposott, az ellenzék által jól ismert uton indulunk rohamra, hanem támadunk minden oldalon, eddig járatlan ut és meredélyek, csak a vár részét, gyöngye oldalát, őrzetelen pontját megközelíthessük és a falakon behatolva kiűzzük ormára a várnak, a 67-es alkotmánynak, a 48-as lobogót és megkezdjük elveink értelmében átalakítani és megerősíteni az alkotmányt. (Viharos helyeslés.)

oly borzasztó nézett ki, a milyennek még soha sem láttam.

— „Kéjen fel! kiáltá durva nyers hangon. „Maga felkelhet mert él és erős, de ő — oh Maud kisasszony, drága egyetlenem!” — Szavai egy hosszú fájdalmas kiáltásban végződtek. — Nem sirt, szemei szárazak voltak s lázasan égtek. — Nem volt több költésre szükségem, még azt sem kérdeztem, hogy összefüggés nélkül mondata mit jelent — és rövidebb idő alatt mint a mennyi szükséges arra, hogy a tény elmondjam, a rémülettel megérintve, lelkiürüléstől gyötörve, a feleségem ágya mellett állottam.

— Maud meg volt halva — ez, még az én tapasztalatlan szemem előtt is világos volt — és már több idő óta meg volt halva, mert az általam érintett kéz hideg volt és merev. Feje hátra dőlve feküdt a párnán, s a reggeli fényes világosságra arcára esett — arra az elváltozott — oly borzasztó elváltozott arcra mióta utoljára láttam, úgy el volt az torzulva mint ha egy éles fájdalom roham gyötrelmére ment volna keresztül, hamvas sápadt arcából fehér fogai és félig nyitott szemei kísérteties mosolylyal vigyorogtak reám.

— Rémtölve fordultam el ekkor az Abigail nyers hangja fűzött fel.

— Sir, végre célra ért, és szét szakította a felesége szívét és megölte. — Nem csuda, ha nem tud művére nézni!

— Egy pillanatig nem tudtam válszolni, egy pillanatig az asszony vadjában rettenetes igazságszolgáltatást láttam. — Azonban, valami szentségtöréshez hasonló volt előttem azon gondolatban, hogy a halott jelenlétében vádoljanak.

— Abigail — mondtam nyugodtan — én nem védelmezem magamat. Asszonya iránti szeretete szabadságát ad most magának

Nem hirdettünk mi ezért gyűlölséget, nem bánt a féltékenységet, mi a három ellenzéki pártnak szövetkezését a kormánypárt ellen helyeseltük. Hisz épen azért váltunk ki a függetlenségi pártkörből, hogy az eljárás módzataiban való eltérő felfogásunk miatt ne emésztessék fel erőinket belső torzalkodásban, hanem mindkét irány önállóan, szabadon, annál több erőt fejthessen ki a kormánypárt ellen. Ha Magyarország függetlenségének eszméje egy madár, akkor mi két szárnya vagyunk annak, melylyel a földről felemelkedik, fel a magasba. (Éljenzés)

Van a kormánypártnak 250 kerülete, és ebben van 180 olyan, melyben egyhangulag választanak képviselőt; e kerületeket bevenni, e kerületekben jelöltet állítani elég nagy és nemes ambíció, kielégíthet minden nemes tettvágyat, nem lehet óhajunk testvérharcot kezdeni. Mert nem árul az, aki nyíltan hirdeti választások előtt hitét, meggyőződését, hanem, aki valkármat útve a szövetségesek táborát megzavarja és egymásra löni tanítja. Mi nem vádaskodunk, mert 1848 azt is jelenti, hogy elvek mellett híven, igazán, az utolsó lehetséges megállani és most, midőn a képviselőjelöltséget önk kezéből elfogadjuk, ígérem: hogy életem utolsó pillanatában is, ha kidőlnek a küzdők sorából, ez leszzen fohásom csak:

Éljen a független Magyarország!

Az „Egyetértés” és a 48-as párt.

Az „Egyetértés” napról-napra a legadázabb animozitással folytatja üldözését a 48-as párt és leginkább Ugron Gábor ellen. Hogy ennek az animozitásnak mily rugói vannak, köztudomásu, ma azonban maga az „Egyetértés” konstatálja, hogy az érvek, melyekkel Ugront támadja, nem mindig felelnek meg az igazságnak. Az „Egyetértés” mai számában a következő rektifikációt olvashatjuk:

Lapunk mai vezércikkében egy helyütt azt állítottuk, hogy a „közös hadserget tegnapelőtt Ugron is, tehát elfogadta az új 48-as párt is.” — Ez állítást arra alapítottuk, hogy Ugron Gábor képviselő a f. hó decz. 7-iki ülésben kijelenté erre nézve határozati javaslatot is terjesztett elő, mely szerint ő bizonyos föltételek mellett a kormányban az 1892. évi ujonczilleték megadásáról szóló 817 sz. törvényjavaslatát elfogadja s ekként a közös hadserget számára a jövő évi ujonczokat ama föltételek mellett megajánlja. Vezércikkünkben közöltük is híven ama föltételeket. Netalán félreértés kikerülése végett megjegyezzük, hogy Ugron Gábor képviselő decz. 7-iki beszéde elején kijelenté, hogy ő a közös hadsereg intézményének ellensége, a mint ez számos felszólalásából tudva van. Az igazság tehát az, hogy ő nem a közös hadsereget, hanem a közös hadsereg számára az 1892-iki ujonczilletéket fogadta el föltételeken.

Déliab-politika.

Megszólalt hát a kormány nagy ügygya Szilágyi Dezső is Pozsonyban, mert hiába,

— és ez mentése előtt, de én tudom, — és Maud is tudja, hogy midőn az éjjel utoljára itt hagytam, szívében és gondolatában nem volt harag sem keserűség irántam.

— Az asszony, ki eddig a Maud lábainál térdelt hirtelen felugrott, mint ha szavaim elvették volna az eszét, mint egy felbőszült vadállat állott velem szembe, s bozontos szemöldökei alatt szemei válsággal égni látszottak.

— „Sem harag, sem keserűség! — ismétlé vadul — „Nem ám, csak kétségbeesés, csak az a nyugodt elhatározás, hogy az urat szabadabb tegye. Oh, nem hiszi? — ugy-e sokkal könnyebb, sokkal kényelmesebb volna azt gondolni, hogy a sors szakította szét köteléküket. De a sors nem volt oly szíves. Dacre ur, ha majd lelételem s halál kegyelmevel megköszöni az égnek, hogy ötlet elvitte, ne feledje, hogy felesége nem az ég akaratából halt meg, hanem a saját jószándékából — hogy nem a betegség ölte meg — hanem a mérég!

— Midőn az utolsó szót ördögi gonossággal sziszegte ki, a szoba forgni látszott körültem: Szédültem, s azt gondoltam, hogy ekkor. Amit az az asszony mondott oly különösen oly borzasztó volt és még is oly igaznak látszott előttem.

— Méreg! — ismétlem ekkor egy reményt adó emlék villant meg az agyamban. Maga az orvosságot érti — oh az teljes lehetetlen csak egy adag volt az üvegben! Én magam mértem ki.

Az Abigail hamvas szürke ajkait gunyosoly torzította el. A Maud könyöke melől egy kis kristály üveget vett fel s felém tartotta.

— „Ezt az adagot is kimeríté?” — kérde — „Mert ha igen akkor maga a — gyilkos!”

— Reszkette vettem a kis üveget a ke-

zdek azok a nagy urak érezni, hogy az ország közvéleménye azok felé hajlik, a kik céljukat tűzték ki a nemzet jogait, szabadságát és függetlenségét védeni a hatalom tulajdonosai ellen.

Kezdek érezni azok a nagy urak, hogy a magyar embert csak ideig-óráig képesek elkápráztatni azok a fényes ígéretek, azok a hazug állítások, a melyekkel olyan kormány mint a mostani, az osztrák parancsszó mellett tehetetlenségét a fölfelé való hajlongást és lefelé való baszkodást leplezni akarja.

Kezdek azok a nagy urak érezni — természetesen csak minden öt évben egyszer, — hogy nem a nép az, mely értik van, hanem ők vannak és uralkodnak a nép kegyelméből.

Egyszóval kezdik érezni azok a nagy urak, hogy a kerületi veszély fenyegeti.

Menesztik hát nagy ágyújukat, mondván: Eredj Dezső szolgám, beszélj azoknak az embereknek a fejükhöz. Igaz ugyan, hogy ott, a hol a választópolgárokat hivatalokkal, rendjelekkel, befolyással és más hasonló eszközökkel győzik meg a kormány helyes politikájáról, ott a beszéd csak nem fölösleges. Az legfőbb az ellenzéknek áll jól, a mely ilyen eszközökkel nem rendelkezik.

De hát mégis valamelyes tényező ez is az alkotmányos életben, olyan mint a joujou, kedves apróság, tetszik az embereknek.

Szólt tehát Szilágyi Dezső volt ellenzéki korifeus és jelenlegi miniszter ur ilyeténkép:

„Ujabb időben Magyarországon különös lendülettel vett a délibáb politika, a mely félreismeri azt, hogy mi az igazi közszellem.

No lám, a kis hamis, ő tudja, ő ismeri, hogy mi az igazi közszellem, de csak azóta, mióta a piros bársonyszékbe jutott, azelőtt ő is követle hirdette azt a délibáb politikát, a mely azt hiszi, hogy Magyarország beteg, hogy Magyarországon a közszellem le van nyűgözve. — De hát nagyot változik az ember, mire excelenciás ur lesz, akkor különösnek tartja, hogyha valaki a Moliér vigjátékot a „Képzelt beteg”-ről megfordítja és kideríti, hogy nem az, a kit gyógyítani akarnak beteg, hanem bizonyos betegségekben a doktor szenved.

Ezt konstatálja a nagy Dezső és konstatálja azt, hogy Magyarország igazi Eldorádó, népe a legboldogabb a földkerekségen tej és méz folyik ez országban; miképen Kánaánban és az ellenzék erőzzakkal bamiítja meg ködfátyol képekkel a polgárok ép érzeit.

Bizony bizony, föltéve, de meg nem engedve, hogy az ellenzék olyan igen nagyon pesszimista, hogy délibábokat űz, a melyek csak a képzeletben léteznek, hogy rémeket lát az országban, a melyek tényleg nincsenek, ugy bizonyos az is, és még a legbárgyabb mameluk előtt is világos, hogy Szilágyi Dezső ur meg nagyon is optimista, — természetesen csak azóta, a mióta beült a piros bársonyszékbe.

Nem fordítjuk mi meg a Moliere vigjátékát, csak a miniszter ur pozsonyi beszédének ferde logikáját. Nem az ország, nem a nemzet beteg, vagy legalább nem abban van a betegségnek csirája, hanem azokban, a kik

zembe — nem volt budgaszólva, egészen üres volt, és „Acenit” volt rá írva.

— A düh és rémület kiáltásával dobta el az üveget magamtól, mint ha valami mérges kigyó lett volna. — Abigail felvette a kebeléhez rejtette, s merőben az arczomra nézve azt mondta:

— »Dacre ur, ebben az üvegben tegnap este annyi folyadék volt, hogy egy erős embert megölhetett volna. — És látja, hogy most üres. Nem hagyjuk itt, hogy a rettenetes történetet elárulja — nem hagyjuk itt — ő érte — de nem magáért — oh, nem magáért! Nem engedjük a világnak tudtára adni, hogy rossz bánásával maga megtörté az én drága asszonyomnak a szívét és öngyilkosságra hajtotta!

— Azt gondolom, hogy akkor megörltem. És csuda volt e azoknak a kegyetlen szavakkal a füleimben, és azzal a rettenetes gondolatával agyamban? Mint egy üldözött gonoszról rohantam ki a szobából és a házából; és azt gondolom, hogy kétségbeesésem első keserűségében csakugyan bevágtam volna életemet melyre oly nehéz átok esett, akkor és ottan, de a sors Nesbitt kisasszonyt hozta az utamba.

XVIII.

A történet végre el van mondva; s mintha az az erő, mely e kínos feladat alatt fentartotta, elhagyta volna, mert abban a pillanatban, midőn bevégezte azt, Henry, halványan és reszkette a legközelebb álló székre roskad, s az asztalra könyökölve arcát a kezébe rejt.

Nesbitt ur részvétellel s őszinte sajnálkozással nézi. Ez a történet teljes meggyőződést vitt a melegsívt Squire lelkébe; és most az a kívánsága, hogy előbbi gyanujáért rögtön és teljes elégtételt adjon.

— Dacre, ne hagyja magát; legye-

hivatva volna az országban a doktor gyógyító szerepét vinni.

A kormány, mely hivatva volna az ország bajain segíteni, a kóros állapotot gyógyítani, a szenvedéseken enyhíteni, a doktor beteg, szenved a hatalomhoz való gőresös ragaszkodás lázában, szenvednek a vadásban, mely ragályos. Ráragadt a mamlukokra, és ráragadhat idővel magára a nemzetre is, ha le nem rázza a nyakáról magukat az orvosokat, mert nem is orvosok, csak felcserek.

Az ev. ref. egyház zsinata

Epest decz.

Tisza Kálmán nyitotta meg a zsinati ülést s felolvasták az előbbi ülés jegyzőkönyvét, melyet hitelesítettek.

Ezután áttértek a konvienti törvényjavaslat tárgyalására. A 9. szakasz szerint az egyházi törvényhozás jogát az országos törvényes zsinat magyarázhatja és módosíthatja. Az erdélyi egyházkerületnek biztosított jogait érintetlenül hagyatnak, és meg van a jog, hogy ezeket fejleszthesse, de köteles a módosításokat a konventnek bejelenteni, de más részről a jelen törvények el nem térő részét kötelezők az erdélyiekre nézve.

Beüthy Zeigmond nem akarná, hogy a testvér erdélyi egyházkerülettel kötött unió, mely az egész magyar egyház örömeire szolgál, megbolygattassék.

Várady Gábor szerint e kérdésben nem lehet a merav következetesség álláspontjára helyezkedni, hanem bíráljuk el ezt a vezetes kérdést méltányossági szempontból.

Fejes István szomorú dolognak tartja, hogy már nemcsak az erdélyi, hanem a magyarországi egyházak körében is szorongás kezd egy jelszó, mely a presbitéri és konsztorialis szervezet közötti harcra utal. Az Erdélyielyel való unióban azt a törekvést nem látja, hogy a presbitéri rendszer szerinti egyházszervezethez simulni akarnának.

Szász Domokos erdélyi püspök kijelentette annak idején, hogy az erdélyiek a többi egyházkerületeket érdeklő ügyekbe nem fognak beavatkozni.

Bernáth Elemér azt hiszi, hogy mindezt senki, a ki a Erdélyielyel való uniót akarja: ha így van, akkor ne legyünk egymás iránt féltékenyek, mert arra Erdély adott okot, sőt ellenkezőleg, mindenfelől megtalálják haladását.

Uray Imre szintén lát pártárválást a zsinaton. Ez kitűnt a tegnapi szavazásnál, amikor a konferenciák határozati alapjátörtént a szavazás. Ha jól akar ez a konferencia, legyen arról mindenkinek tudomása, ha rosszat akar, akkor pedig joga van mindenkinek tiltakozni ellene.

Tisza Kálmán megjegyzi, hogy itt lehet egyesek szabadságát megtámadni, a konferencián pedig bárkinek, bárkivel szabad (Helyeslés.)

Bánffy Dezső báró nincs abban a helyzetben, hogy a tíz év előtti zsinathoz hasonlíthasson; de abban, hogy akkor Szász Domokos papválasztási szabályzatát fogadták és nem a Fejes fogalmazványát, — nem látja a többi egyházkerületnek ügyeire beavatkozást. A teljes uniformitást nem látja, nemcsak a már felhozott okoknál fogva, de különösen azért is, mert hisz a többi egyházkerületek között sincs meg a teljes egyenlőség a szervezeten s ezért meg semmi baj. Készséggel járul Beüthy javaslatához, s ezzel is be akarja bizonyítani, hogy közeledni akarnak a többi egyházakhoz.

főfő! mondja, torkát erős határozással szűrölve, de még mindig fátyolozott reáhangon beszélve.

Rendbe jönnek a dolgok; tudni kell, hogy a vén banyával, hogy kell eladni, s gonosz rágalmával röviden végleg — Gyuri?

E felhívásra válaszul, Malcolm ur nyedén int a fejével; de az aggályt és Rózában, ki a fiatal ügyvédet figyelmeztet, mert látta, hogy arca elkomorodott, s a Nesbitt ur vigasztaló szavaira hosszasan kéklik a válaszal. — Tudja, ha barátságos indulattal viseltetik Henry — vagy legalább viseltetett s az a gond, hogy valami a mit hallott megrendítette hitet Henryban, éles fájdalom okoz neki.

— Bár olvasni tudnék a gondolatban — gondolja magában! — szomorú szavak! — Sajnálja kell azt a férfit, ki ilyen remélet állott ki, és még oly sokat kell látni. Ő nem kétkelheteték Henryben — az lehetetlen!

A Malcolm György gondolataiból, azokat Róza tudná, kevés vigasztalást ritene.

— Nem azért mint ha nem hűnő amit hallott, vagy mint ha Dacre Henry való hite megrendült volna, — de hivat szempontból tekintve azt a történetet, ártalmatlannak találja, hogy kevés reményteljességgel hozzá.

Szent ég az esküdt szék a saját vallomása után elitélne ka valaha arát rítne a sor, hogy a törvényszék előtt a Párdia el a történetet! gondolja az ügy Párdia el színtességgel ő maga szolgál, ily iszonyú büntetetre indokolt és alkalom.

Ha az ártatlanság ilyen zavart es mint ez, ugy azt kívánom, hogy jövőben kább a bűnnek legyek a védelmezője!

(Folyt. köv.)

Frank-Kiss János Fiai

Kolozsavartt, Főter 33.

Ajánlják dusan fölszerelt üveg, porcellán, lámpa üzletüket
legnagyobb választék,
legolcsóbb árak mellett

Karácsonyi ajándékok

bevásárlására.

Francia mozgó és beszélő babák 80 krtól feljebb.

Karácsonyfa-diszek a legnagyobb és legszebb kivitelben.

Üzletünkben külön elhelyezett

Bazárunkban

kiárusítunk raktár tultömöttség folytán
tetemes engedmény mellett

üveg- és porcellán-tárgyakat.

Porcellán táányérok, palaczkok és poharak 3 krtól feljebb.

Igen cinos theás, kávé és moccás-készletek

3 főtől kezdve stb. stb. 1086. (4-6)

Házmester

kerestetik

Belmonostor-utca 8. sz. házhoz.

Megbízható ajánlatokkal bíró egyének folyamodhatnak
személyesen vagy levélben:

GRÓF MIKES MIKLÓSHOZ
Torda-Szent-Lászlón.

1086. (1-3)

KISS ERNŐ

VASKEKESKEDŐ,

KOLOZSVÁRTT (Főter.)

Ajánlja a legdúsabban berendezett nagy raktárát:

Lüttichi vadász-fegyverek és eszközök,

Korcsolya különlegességek,

Berndorfi alpacca, China-ezüst, nickel és
bronz diszmű-árak,

Villanyos vezetéki berendezések, vasbuto-
rok, tűzmentes pénzszekevények, Friedlandi
szabályozható kőszén-kályhák,

(Petrozsényi) Szalon kőszén stb.

s mindennemű gazdasági, konyha- és ház-
tartási cikkeiben. 1086. (6-80)

Kiadó sörház.

A „HÓJÁBAN“

EGY SÖRHÁZ,

mely el van látva:

2 szoba, konyha, bolt helyiség, tekepálya, ivó-
szin, pincze, jégverem és kerttel,

jövő évi április hó 1-sejétől

több évre kiadó.

Értekezni lehet a helyszínén: Ö. György
Lászlónéval.

1063. (2-4)

Elegáns névjegyek

40 krtól feljebb.

IBÁLI és esketési meghívók
csinos kiállításban.

MINDENMŰ

Kő- és

Könyvnyomdai munkák

csinos elkészítésére

jutányos árak mellett vállalkozik

KÖZMŰVELŐDÉS

IROD. ÉS MŰNYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

KOLOZSVÁRTT

és

BRASSÓBAN.

722. (13-x)

KÖNYVEK és FOLYÓIRATOK

minden nagyságban.

Borítós levek, tabellák
pontosan kiállítva.

A kolozsvári takarékpénztár részvénytársulat

BANK- és VÁLTÓ-ÜZLETE

KOLOZSVÁRTT,

a Főtéren levő üzletében

a bank-szakmába vágó következő főbb üzletágakat folytatja:

Vesz és elad állam- és más értékpapírokat, zálogleveleket,
arany-, ezüst- és papir-pénzenemeket;

közvetít a budapesti és bécsi tőzsdén jegyzett mindennemű
tíleket idegen számlára;

előlegez értékekre és tőzsdén jegyzett papírokra (kézi zálogra,
Lombard üzlet);

leszámítol sorsjegy-nyereményeket, kisorsolt zálogleveleket és
más értékeket;

bevált lejárt szelvényeket és beszerzi az értékpapírok új szelvényeit;

teljesít fizetéseket a bel- és külföldi piacokon;

foganatosít behajtási megbízásokat.

Keresettebb értékek készletben tartatnak.

A magyar földhitelintézet és a nagy-szebeni általános
takarékpénztár kisorsolt záloglevelét és záloglevél-kamat-szelvényét
minden levonás nélkül fizettetik ki. 1027. (9-30)

LEGALKALMASABB

KARÁCSONYI AJÁNDÉK.

Ajánlja alólírt bécsi látszerész kitűnő szakértők által megvizsgált

szemüvegeit, orrcsipeket és

lorgnetteket,

melyek használata által az elgyengült szemek megerősödnek; és

darabonként 2 főtől kezdve, valódi arany foglalatban 18 forintig,

1 darab Tábori látszó 12 forinttól feljebb.

1 Stereoskop készülék képekkel együtt 5 fo-

rinttól feljebb.

Azonkívül raktáromon található dus választékban a legno-

mabb kivitelű diszmű-árak, bőr-árak, bronz- és china-

ezüst-árak, arany- és ezüst-ékszerek, toll legyezők,

külföldi illatszerek; továbbá az általános kedvelt

Fichten & Eau de Cologne szappan,

mely saját cégemmel van ellátva, stb. stb. a legjutányosabb árak
mellett.

Teljes tisztelettel

Boskovitz A.,

látszerész,

1047. (3-4)

Kolozsavartt, Főter 23. sz. alatt (Iparos-ház.)

Szabott
ár!

Francia mosó barchentek, flanelek, vászon, Chifon, asztalneműek és nagykendők!

NAGY RAKTÁR.

946. (18-x)

Karácsonyi és Újévi ünnepekre

NAGY ELADÁS!

Előre haladt időny és tulhalmozott raktárom miatt eladok

mától kezdve

női Radköpeny, Capp (mántlet) és Jaquetteket, gyapju, hárász és genilla nagy kendők, flanel, Kasán és gyapju
téli ruhakeimeket

tetemesen a rendes áron alól.

NŐI RUHA és ÖLTÖNYÖK elkészítését a legutolsó divat szerint elvállalom. Vidéki megren-
delésnél egy jól álló derék és alj előmérése beküldése elégséges. Ezen osztály vezetésére előnyösen ismert, MERZA
GERŐ volt kereskedő urat nyertem meg. — Vidéki megrendeléseket pontosan teljesítek.

Tisztelettel GÁMENTZY JÁNOS, főter, gr. Teleki-ház.

LINCZEG-UTCZA 2. SZ. HÁZAM ELADÓ.

!! CSAK DECEMBER HÓ 20-IG !!

Rendes Szidor és Testvére fióküzletében (ezelőtt Merza Gerő) Főter.

Hatóságilag engedélyezett VÉGELADÁS

Csak December hó 20-ig

a fióküzlet teljes felosztása miatt.

Divat-kelmék, egyes ruhák, plüchök, selymek, bársonyok, csipkék, téli kendők, diszek, foulardeok, esőernyők, napernyők, vattázott
felsők, muffok, boák, sapkák stb. stb.

KARÁCSONYI AJÁNDÉKUL minden áron eladatnak.

905. (37-x)